

Lovas István: Ki akar háborút?

2015 június 20. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

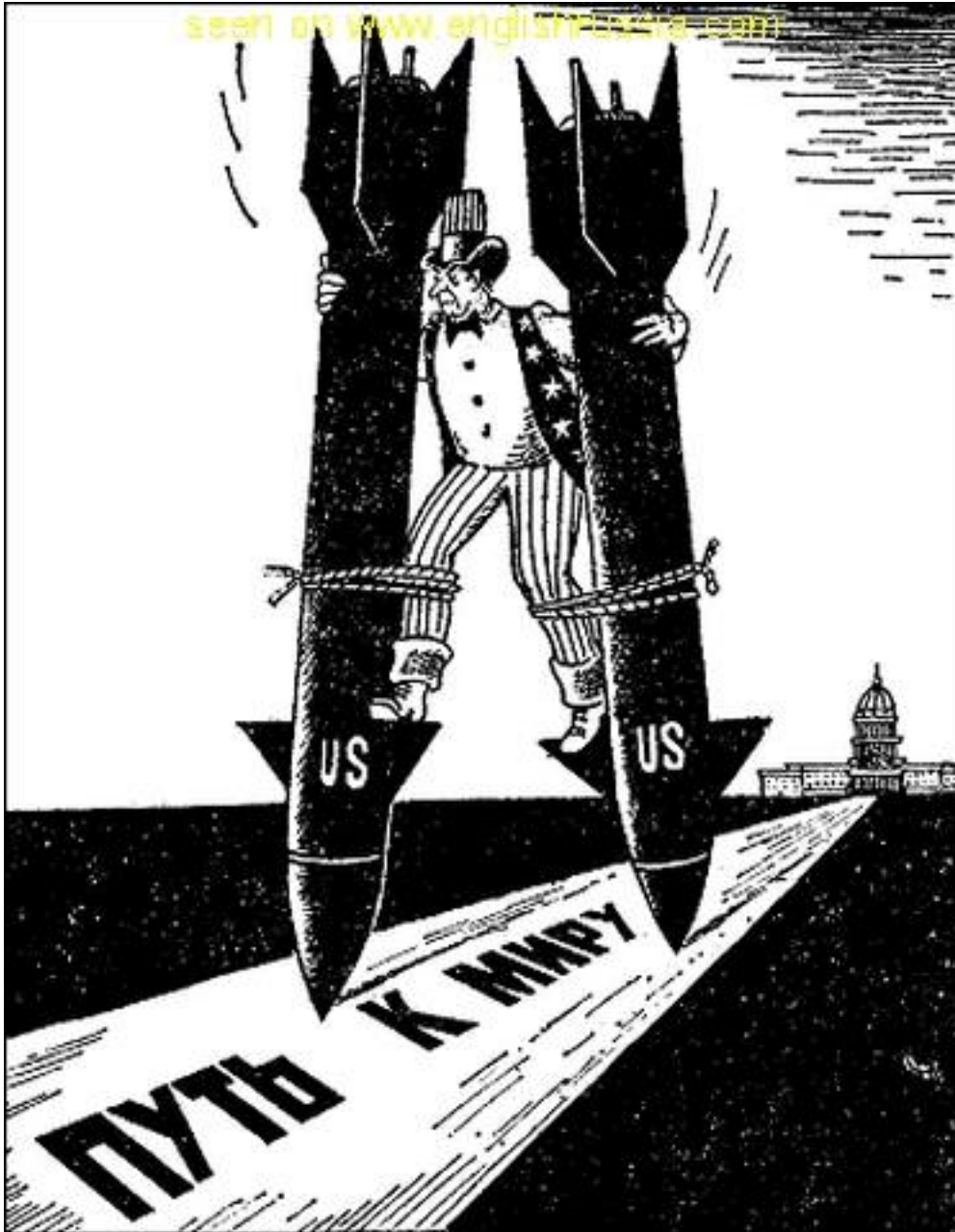
Mérték

Az amerikai Pew Research felmérése szerint a németek ötvenhárom százaléka még egy védekez? háborút is elutasítana.

Az amerikai hadügyminisztérium módszeresen hergeli Európa népeit, és olyan hangulatot gerjeszt, amelyben az

Egyesült Államok legvadabb háborús lépései is természetes „védekezésnek” t?nhetnek Oroszország ellen.

A USA Today nev? amerikai napilap szerdai számának értesülése szerint a Pentagon megbízott egy titokban dolgozó csoportot azután, hogy Washington agresszívebb politikára határozta el magát Ukrajnával, Európával, a Közel-Kelettel és Ázsiával szemben. A megbízott egység, a CEPA (Európai Politikai Elemzések Központja) feladata az, hogy tanulmányozza „a dinamikát az amerikai szövetségi rendszer elmozdulásában”.

A lap nem tudta megszólaltatni a munkacsoport egyetlen tagját sem, de tényként írja le, hogy annak törekvése segíteni a Pentagon célkit?zését, amely felhagyna a „stratégiai türelemmel”, és helyette védelmi egységeket venne minél közelebb az orosz határhoz, els?sorban a feltétlen Amerika-h? Lengyelország, Litvánia, Észtország és Lettország kormányai-val szoros együttm?ködésre építve.

A jelek szerint a hadügyminisztérium – és a CEPA – aktív munkájának máris megvan az eredménye. A New York Times a múlt szombati számában adta hírül, hogy „Oroszország lehetséges európai agressziója elrettentésére” a Pentagon azon gondolkodik, hogy ötezer amerikai katona számára tankokat és egyéb nehézfegyvereket helyezzen el térségünkben.

A felsorolt fegyverzetbefogadó országok között szerepel Magyarország is. A dolog minden bizonnyal több mint tépelődés. A lap által idézett egyik volt NATO-főparancsnok szerint „igen jelentős politikai elmozdulásról van szó”. A hadügy javaslatát még jóvá kell hagynia Ashton B. Carter hadügyminiszternek és a Fehér Háznak.

A fegyverzetkihelyezésről korábban már volt szó, de nem került rá sor, mert azt a Kreml a NATO és Oroszország között 1997-ben aláírt együttműködési szerződés szelleme megsértésének tekintette volna. E szerződés kimondja, hogy „a NATO és Oroszország nem tekinti egymást ellenfélnek”.

A New York Timesban volt annyi tisztesség, hogy cikkét – minden kommentár nélkül – Putyin orosz elnök néhány nappal korábban adott interjújának ezekkel a mondataival zárta: „Csak egy dolog – és az is csak álomban – képzelhető el, hogy Oroszország hirtelen megtámadná a NATO-t”.

A vezető lap ezzel mintegy leírta a Pentagont.

Csak hogy ma minden, de legalábbis minden második bokor az oroszoknak terem. A lengyel és a litván kormány nagy buzgón azonnal megkezdte a hivatalos tárgyalásokat az amerikai fegyverek területükön való tárolásáról. Az Oroszországtól való rettegés jegyében a balti térségben már meg is tartották a Baltops 2015 amerikai hadgyakorlatot. Ilyen néven a hidegháború közepétől rendeztek harci manővereket. És még júniusban megtartják a Szövetségi Pajzs nevű hadgyakorlat-sorozatot is, huszonnégy országból érkező tizenöt ezer katona részvételével. A térhelyül szolgáló Balti-tengeren az akcióban ötven hadihajó és tengeralattjáró, valamint tizenhét ország félszáz katonai gépe is részt vesz. Vajon mi lenne a nyugati politikusok és a fősodratú sajtó reagálása, ha Oroszország hasonló hadgyakorlatokat hajtana végre Fehéroroszországban, a NATO határainak társzomszédságában?

Meglepő, de mindezen fenyegetésre és tényleges katonai lépésekre az orosz kormány ellenlépésekkel mert reagálni. Vlagyimir Putyin bejelentette, hogy még az idén negyven új, atomtöltettel ellátható interkontinentális ballisztikus rakétát állítanak fel, amelyek „alkalmasak a legkorszerűbb védelmek áttörésére is”. Majd megígérte, hogy kormánya nagyon figyelni fog az országa ellen irányuló, hatalmas katonai újrafegyverkezési programra.

Amire Jens Stoltenberg NATO-főtitkár nem azzal válaszolt, hogy „még átgondoljuk, fokozzuk-e a háború kirobbantásának veszélyét”, hanem azzal, hogy Putyin szavai „igazságtalanok, aláássák a stabilitást, és veszélyesek” és hogy különben is „kardcsörtet”. Ez a szöveg nagyjából abba az eszembe, de a nyugati establishment által szolgáló bégetéssel ismételt kategóriába tartozik, amely szerint Irán (nem létező) atomfegyverei nemcsak (a négyszáz nukleáris atomtöltet birtokában lévő) Izrael, hanem az egész nyugati világ létét fenyegetik. Hogyne. És a hó színe zöld.

A balti országok és Lengyelország az oroszoktól való, történelmileg megalapozott félelmükkel is indokolják az egyre nagyobb és mind provokatívabb fegyverkezést. Az oroszok pedig képesek megemlíteni, hogy nekik is vannak történelmi félelmek, és emlékeik esetekről, amelyek több tízmillió orosz halálával végződtek.

E veszélyes tragikomédiában Nyugaton olykor kicsúsznak illetékesek szájából vigyázatlan mondatok is. Mint a NATO egyik szóvivőjéről, aki hétfőn elhatárolódott az amerikai hadsereg terveitől, és azt kizárólagosan washingtoni indíttatásúnak nevezte.

De erősödik a már nem a hidegháború, hanem az igazi háború felé hajtó amerikai politika elleni tiltakozás Olaszországban és Franciaországban is. A nép között és a politikusok sorai-ban egyaránt. Francois Fillon korábbi jobboldali francia miniszterelnök egy interjúban azzal vádolta a Fehér Házat, hogy az „kereszties háborúba” rángatja Európát Oroszország ellen.

Az amerikai Pew Research kutatóközpont európai felmérése szerint a németek ötvenhárom százaléka még egy védekező háborút is elutasítana Oroszországgal szemben, akár egy NATO-tagállam megvédése érdekében is, és harmincnolc százalékuk gondolja csak, hogy Putyinék veszélyesek lennének bármely, az orosz határok mentén fekvő NATO-tagállamra.

Talán nem teljesen alaptalan az sem, hogy az orosz elnök a nyugati nyugtatásra, amely szerint nem kell félni – „ígérjük, semmi nem fog történni” –, azzal felelt, hogy „ez gyermekded. Garanciákra és komoly megállapodásokra van szükség a biztonsági szférában”.

Úgy látszik, Amerikát ismét a neokon szellem uralta el. Minden problémára az ellenséggyártás, a rettegés manipulatív felkeltése, a lázadók pénzélése és felfegyverzése, a nagy ütemű fegyverkezés, majd a közvetlen vagy

másokkal viseltetett háború a soros gyógyír, mint Irakban, Afganisztánban, Libanonban, Palesztinában, Líbiában vagy Jemenben.

Az amerikai atomtudósok nem is olyan régen „világvége” órájukon a mutatót három perccel éjfél el?ttre állították. Ideje a mutatót még egy perccel 12-höz közelíteni.

Lovas István - magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló